

У Х В А Л А

КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційним зверненням громадянина Доценка Антона Миколайовича щодо офіційного тлумачення положення частини третьої статті 389¹¹ Цивільного процесуального кодексу України у взаємозв'язку з положеннями пунктів 2, 8 частини третьої статті 129 Конституції України

м. К и ї в
18 лютого 2014 року
№ 26-у/2014

Справа № 2-26/2014

Конституційний Суд України у складі суддів:

Овчаренка В'ячеслава Андрійовича – головуючого,
Бауліна Юрія Васильовича,
Бринцева Василя Дмитровича,
Вдовіченка Сергія Леонідовича,
Головіна Анатолія Сергійовича,
Гультая Михайла Мирославовича,
Запорожця Михайла Петровича,
Касмініна Олександра Володимировича,
Колоса Михайла Івановича,
Литвинова Олександра Миколайовича,
Маркуш Марії Андріївни,
Пасенюка Олександра Михайловича,
Сергейчука Олега Анатолійовича,
Стецюка Петра Богдановича – доповідача,
Тупицького Олександра Миколайовича,
Шаптали Наталі Костянтинівни,
Шишкіна Віктора Івановича,

розглянув на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційним зверненням громадянина Доценка Антона Миколайовича щодо офіційного тлумачення положення частини третьої статті 389¹¹ Цивільного процесуального кодексу України (далі –

ЦПК України) у взаємозв'язку з положеннями пунктів 2, 8 частини третьої статті 129 Конституції України.

Заслухавши суддю-доповідача Стецюка П.Б. та дослідивши матеріали справи, Конституційний Суд України

у с т а н о в и в:

1. Громадянин Доценко А.М. звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням дати офіційне тлумачення положення частини третьої статті 389¹¹ ЦПК України у взаємозв'язку з положеннями пунктів 2, 8 частини третьої статті 129 Конституції України в аспекті питання, „чи підлягають оскарженню в апеляційному порядку ухвали про видачу виконавчого листа на примусове виконання рішення третейського суду“.

Підставою для конституційного звернення автор клопотання вважає наявність неоднозначного застосування судами України вказаного положення: в одних випадках суди зазначають в ухвалах про те, що відсутність прямої норми щодо права на оскарження в апеляційному порядку ухвал на видачу виконавчого листа на примусове виконання рішення третейського суду є підставою для повернення апеляційної скарги, а в інших – стверджують, що відповідні скарги можуть бути ними розглянуті.

До конституційного звернення долучено копії ухвал Дніпровського районного суду міста Києва від 20 травня 2005 року, апеляційного суду Житомирської області від 18 травня 2011 року, апеляційного суду Рівненської області від 16 червня 2011 року, апеляційного суду міста Києва від 5 червня 2012 року, від 29 березня 2013 року, від 21 жовтня 2013 року та від 1 листопада 2013 року, а також Вищого спеціалізованого суду України з розгляду цивільних і кримінальних справ від 2 вересня 2013 року.

2. Конституційний Суд України, вирішуючи питання про відкриття конституційного провадження у справі у зв'язку з прийняттям Другою колегією суддів Конституційного Суду України Ухвали від 6 лютого 2014 року про відмову у відкритті конституційного провадження у цій справі на підставі пункту 2 статті 45 Закону України „Про Конституційний Суд України“, виходить з такого.

Відповідно до Закону України „Про Конституційний Суд України“ суб'єктами права на конституційне звернення щодо офіційного тлумачення положень Конституції та законів України є громадяни України, іноземці, особи без громадянства та юридичні особи, якщо вони вважають, що неоднозначне застосування цих положень судами України, іншими органами державної влади може призвести або призвело до порушення їхніх конституційних прав і свобод (пункт 4 статті 13, статті 43, 94).

Конституційний Суд України зазначав, що під неоднозначним застосуванням положень Конституції України або законів України слід розуміти різне застосування одних і тих же норм цих правових актів судами України, іншими органами державної влади за однакових юридично значимих обставин (Ухвала від 12 травня 2010 року № 31-у/2010).

Аналіз конституційного звернення та долучених до нього матеріалів дає підстави для висновку, що Доценко А.М. не навів неоднозначного застосування положення частини третьої статті 389¹¹ ЦПК України та не обґрунтував необхідності в його офіційному тлумаченні. В ухвалях апеляційного суду Житомирської області від 18 травня 2011 року та апеляційного суду Рівненської області від 16 червня 2011 року зазначене положення взагалі не застосовувалося при вирішенні спорів про видачу виконавчих листів про виконання рішень третейського суду, а в ухвалях апеляційного суду міста Києва від 5 червня 2012 року, від 29 березня 2013 року, від 21 жовтня 2013 року та від 1 листопада 2013 року, а також Вищого спеціалізованого суду України з розгляду цивільних і кримінальних справ від 2 вересня 2013 року суди однаково застосовували положення частини третьої статті 389¹¹ ЦПК України.

Отже, конституційне звернення не відповідає вимогам статей 42, 94 Закону України „Про Конституційний Суд України“, що є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктом 2 статті 45 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – невідповідність конституційного звернення вимогам, передбаченим Конституцією України, цим законом.

Враховуючи викладене та керуючись статтею 153 Конституції України, статтями 42, 43, 45, 50, 94 Закону України „Про Конституційний Суд України“, Конституційний Суд України

у х в а л и в:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційним зверненням громадянина Доценка Антона Миколайовича щодо офіційного тлумачення положення частини третьої статті 389¹¹ Цивільного процесуального кодексу України у взаємозв'язку з положеннями пунктів 2, 8 частини третьої статті 129 Конституції України на підставі пункту 2 статті 45 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – невідповідність конституційного звернення вимогам, передбаченим Конституцією України, цим законом.

2. Ухвала Конституційного Суду України є остаточною.

КОНСТИТУЦІЙНИЙ СУД УКРАЇНИ